

קוראים, יוצאים ו... מצלמים! – סדנת צילום לט"ו בשבט

איך צומחים?

הבטתי בשתיל וראיתי עץ,
ומעבר לו הבחנתי בעץ נוסף.
ידעתי שיש לו שרשים ותהיה לו צמרת,
ובכל זאת לא תפסתי את העיקר, את הצמיחה.
כשהייתי קטן, השבתי שהצמיחה פורצת בלילות,
כיוון שאף פעם לא ראיתי אותה.
רק כשבגרתי הבנתי שהצמיחה היא סוד החיים,
וסודות לא מגלים,
רק חשים.

העץ הזה הוא אני

אני המסיק בקרה את ביתך
ואני אבוקה בלילות חשכה
אני הוא הצל ביום קיץ לוהט
ואני המשען לישיש הצועד
ואני המניב את הפרי המבחר
למען תרוה את גרונך הנחר
ובצאתך לפרנס משפחה מחכה
אני חץ וקשת ואני החכה.

כמה טוב לדעת שהצמיחה לא תחדל לעולם.
כמה טוב לדעת שאת סודה גילתה רק לאלה החרדים לה,
המתפללים לה, המאמינים והמייחלים.
כך צמיחתו של אדם שהיא מבפנים, רק מבפנים.
את פשר צמיחתו, לא ידע איש לעולם.

(אסף יגורי, פדוי-שבי וחבר-כנסת לשעבר)

כי אני הקורה שהקימה בקתה
ואני השלחן ואני המטה
ואני הסף ואני המשקוף
ואני הידית שהפכה למנוף
ואני הגלגל ואני הקרון
ואני הארון למסע אחרון.

משום כך, אדוני העובר והשב,
אל תפגע בי לשוא,
אל תפגע בי לשוא!

**בחרו משפט אחד מהדף
וצלמו תמונה שתביע אותו.
שלחו את התמונה
בווטסאפ**

ל:

(המנון שמורות הטבע של מוזמביק –
תרגום: דידי מנוסי)

מה יותר חשוב, ענפים או שורשים?

הוא (רי אלעזר בן עזריה) היה אומר: כל שחכמתו מרבה מפעשיו – למה הוא דומה?
לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מעטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו.
אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו – למה הוא דומה?
לאילן שענפיו מעטין ושרשיו מרבין,
שאפלו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו.